

Politiskā konkurence un reģionālā attīstība

Jānis Ikstens

LU Sociālo zinātņu fakultāte

Politiskās konkurences konceptualizācija

- Konkurence politikā
- Politiskā konkurence un tās mērīšana
 - Vēlēšanu rezultātu proporcionalitātes pieeja
 - Koncentrācijas pieeja
 - Fragmentācijas pieeja
 - Pašvērtējuma pieeja

Politiskās konkurences indekss

- Konkurence kā sarakstu atsijāšanas pakāpe
- $PK = EPS/SSk$, kur
 - EPS = efektīvais partiju skaits domē
 - SSk = vēlēšanām reģistrēto sarakstu skaits
- $PKI = 1 - EPS/SSK$

Kur ir augstāka politiskā konkurence?

- Lielāks iedzīvotāju skaits ($r^{2017} = 0.458$, $p < 0.001$)
- Mazāks latviešu īpatsvars ($r^{2017} = 0.422$, $p < 0.001$)
- Lielāki nodokļu ieņēmumi ($r^{2017} = 0.336$, $p < 0.01$)

Vai politiskā konkurence veicina attīstību?

- TALI izmaiņas ($r^{2017-2020} = -0.312$, $p < 0.001$)
- Komersantu skaita izmaiņas ($r^{2017-2020} = -0.341$, $p < 0.001$)
- Bezdarba līmeņa izmaiņas ($r^{2017-2020} = -0.147$, $p = 0.125$)

Secinājumi

- Politiskās konkurences lokalizācija atbilst gaidām
- Politiskās konkurences ietekme uz attīstību prasa padziļinātu analīzi:
 - Vai lēnāka attīstība rada kvantitatīvu izrāvienu?
 - Vai mazāka konkurence/plašāka pārstāvība veicina attīstību?
 - Kāda ir nacionālā līmeņa saikne ar attīstību un konkurenci?
 - Vai politiskās konkurences konceptualizācija prasa revīziju?

Paldies!